

Købstæderne og København vilde faa noget mere, end de hidtil har faaet. Om der var nogen Grund til dette, kunde der ses forskelligt paa; det var et af de Spørgsmaal, der maatte tages op til Drøftelse i det Udvalg, der skulde behandle Lovforslagene. — Det var med dyb Beklagelse, Taleren saa, at Ministeren ikke havde fulgt Flertalsforslaget i den afgivne Betænkning om *Overførelse af Benzin-Femøren til Vejformaal* i Stedet for, at den som nu indgaar i Statskassen. Det var ham uforstaaeligt, at man mødte Modvilje paa dette Punkt. Da Afgiften i sin Tid blev indført, var det til Løsning af en bestemt Opgave, der blev løst i Løbet af et Aar, men Afgiften var med Stædighed blevet fastholdt siden. Med den Anvendelse, den nu fik, var Afgiften en stor Uret mod det Erhverv, den rammer; hvis den derimod blev brugt til at forbedre Vejnettet, vilde man sikkert finde det rimeligt. Forhaabentlig vilde det under Forhandlingerne lykkes at vinde et Flertal for denne Opfattelse, ikke mindst under Hensyn til, at Afgiften under de øjeblikkelige Forhold gav meget lidt, samt til at Staten efter Forslaget skal sikre, at der hvert Aar er 50 Mill. Kr. til Fordeling efter Forslagets Regler. — Et andet Spørgsmaal, som det vilde være rimeligt at drøfte i Udvalget, var *de store Beløb, Staten staar i Forskud med* til forskellige Vejarbejder, Krydsningsarbejder og Forskud paa Motorafgifter. Der var herigennem taget betydelige Forskud paa Fremtiden, og man maatte se i Øjnene, at det vilde være adskillige Aar, inden der, hvis disse Beløb skulde tilbagebetales, blev Penge til andet end Vedligeholdelsesarbejder. Spørgsmaalet om Eftergivelse af en Del af Statens store Tilgodehavende burde derfor overvejes. — Ved Drøftelsen af Lovforslaget i Udvalget burde det tillige overvejes, om *Afviklingsfonden og Udligningsfonden* muligvis kunde nøjes med et mindre Beløb, saa længe Provenuet laa under 50 Mill. Kr., ligesom der kunde være Tale om, at *Vejfonden* skulde have et mindre Beløb eller slet intet, før Afgifterne naaede op paa 50 Mill. Kr., og saa til Gengæld en større Andel, naar der indgik over 50 Mill. Kr.

Peder Clausager (R. V.) mente, at det var Bivejene; der nu først og fremmest trængte til at forbedres. Efter hans Opfattelse vilde Mindretalsforslaget, hvorefter Vejfond og Amtskommuner fik mindre og de øvrige Kommunegrupper mere, derfor være bedst stemmende med Vejbygningens Tarv. Den forskellige Dækningsprocent for Amtskommunerne og de øvrige Kommunegrupperes Vejjudgifter syntes lidet rimelig. Man maatte befrygte, at de 15 pCt., som Amterne efter Forslaget selv skal svare, vil være for lidt til at hindre Vejbyggeri af luksuømæssig Karakter, og at de 50 pCt., som kræves af Sognekommunerne, vil lægge Hindringer i Vejen for disses nyttige Vejbyggeri. Nedsættelsen af det Beløb, der forlods